

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973)

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 135.403 van 24 september 2004

A. 155.883/VIII-4712

In zake: **PIRSON** Jean,
rue Ruelle des Croix 11
1390 Graven,

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van
Landsverdediging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIe KAMER, RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,

Gezien de op 23 september 2004 door Jean PIRSON ingediende vordering tot schorsing, volgens de procedure van uiterst dringende noodzakelijkheid, van de tenuitvoerlegging van:

- “- de door een onbekende persoon genomen beslissing d.d. 20 september 2004 waarbij verzoeker gemuteerd wordt naar ‘O1T/C1PL - J 30020” (eerste bestreden handeling);
- de op een onbekende datum en door een onbekende persoon genomen beslissing naar luid waarvan het Brandwondencentrum van het Hospitaalcentrum van de Basis Koningin Astrid afgeschaft wordt en vervangen wordt door een departement Kritieke Geneeskunde (tweede bestreden handeling);
- de beslissing waarbij Tony BRUYNS wordt aangewezen als hoofd van de dienst “Kritieke Zorgen” (derde bestreden handeling);

Gezien de vorderingen tot het bevelen van voorlopige maatregelen en tot het opleggen van een dwangsom die dezelfde verzoeker diezelfde dag heeft ingesteld;

Gelet op de beschikking van 24 september 2004, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij de partijen worden opgeroepen om te verschijnen op 24 september 2004 om 14.30 uur;

Gehoord het verslag van de heer GEUS, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. UYTTENDAELE, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, van luitenant-kolonel GERITS, militair administrateur, van luitenant DE SAEDELEER, en van kolonel VILET, die voor de verwerende partij verschijnen;

Gehoord het eensluidend advies van de heer HERBIGNAT, eerste auditeur-afdelingshoofd bij de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de voorgeschiedenis van deze zaak uiteengezet is in de arresten nummers 131.903 van 28 mei 2004 en 132.223 van 9 juni 2004; dat de volgende feiten zich sedertdien hebben voorgedaan:

- Op 15 september 2004 hebben de Minister van Landsverdediging, generaal VAN DAELE en kolonel VILLET aan de Commissie voor de Landsverdediging van de Kamer van volksvertegenwoordigers een reeks beslissingen voorgelegd die door de militaire overheid genomen zijn en door de Minister goedgekeurd zijn betreffende het Militair Hospitaal van Neder-Over-Heembeek. Die beslissingen zijn, volgens de beweringen van de verwerende partij, de conclusie van de audit die voordien aangekondigd was; het verslag van die audit is niet overgelegd in het kader van deze procedure en de vertegenwoordigers van de verwerende partij verklaren dat ze dat verslag niet in hun bezit hebben.
- In de loop van die vergadering wordt onder andere de oprichting van een “dienst Kritieke Zorgen” aangekondigd; volgens het verslag van die vergadering is die dienst “het resultaat van een weldoordachte samenvoeging van de activiteiten die verband houden met de behandeling van zowel brandwonden als ernstige letsels die een intensieve verzorging op een gespecialiseerde afdeling of een hyperbare behandeling vereisen” (blz. 25). Op het eerste gezicht bevatten de uiteenzettingen geen concrete gegevens met

CONCERNE MED - LTCOL - PIRSON, Jean Y F P -
024885 (.)

L'INTERESSE(E) DE/DU : HCB RA - J34220 (.)
A ETE DESIGNE(E) POUR : O&T/C&PL - J30020 (.)
DANS LE CODE : 129883 (.)
A LA DATE DU : 27 SEP 04 (.)

DIFFUSION INTERNE

ADJTMAJ BERCKMANS

HRG - CM
HRG-C MEGADOC
HRG - C1
HRE - X

End of attachment [1]

Attachment [2] - SIGNATURE INFORMATION, 834 B"

Dat is het eerste onderwerp van de vordering tot schorsing.

- Op een onbekende datum en bij een mondelinge beslissing wordt geneesheer-majoor Tony BRUYNS, die tot dan toe de adjunct van verzoeker was, aangewezen als hoofd van de dienst "Kritieke Zorgen". Die aanwijzing is het derde onderwerp van de vordering tot schorsing. De betrokkene heeft op 21 september 2004 aan de Minister van Landsverdediging een brief gezonden waarin hij hem de persoonlijke redenen en de redenen in verband met het belang van de dienst uiteenzet op basis waarvan hij van oordeel is niet in staat te zijn de taak op te nemen die aan hem toegewezen is.
- Op 21 september 2004 schrijft de geneesheer-luitenant-kolonel medisch coördinator van het hospitaal een brief aan generaal DEVIGNON waarin hij stelt dat, volgens hetgeen hem meegedeeld is, de wijziging van de structuur van de diensten, waarbij de brandwondendienst een andere naam krijgt, tot doel zou hebben het vertrek van het diensthoofd, in casu verzoeker, te rechtvaardigen.
- In zijn hoedanigheid van diensthoofd van het Brandwondencentrum moest verzoeker op 27 september 2004 als lid van de examencommissie een examen bijwonen dat door SELOR georganiseerd werd met het oog op de selectie van

in vast verband te benoemen kinesisten. Ten gevolge van zijn mutatie, die dezelfde dag inging, heeft de verwerende partij hem door een andere geneesheer vervangen;

Overwegende dat verzoeker van mening is dat hij met de grootste naarstigheid heeft gehandeld, aangezien hij de zaak bij de Raad van State aanhangig heeft gemaakt binnen een termijn van 48 uur vanaf de kennisgeving van de eerste bestreden handeling; dat hij vervolgens uiteenzet dat uit die eerste bestreden handeling blijkt dat hij zijn functie vanaf 27 september 2004 niet meer zal kunnen uitoefenen;

Overwegende dat de aanwending van de procedure van uiterst dringende noodzakelijkheid, die door de verwerende partij niet ernstig wordt betwist, in casu gerechtvaardigd is;

Overwegende dat verzoeker een eerste middel ontleent “aan schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, dwaling omtrent en tegenstrijdigheid van de motieven, kennelijke beoordelingsfout, schending van het beginsel van behoorlijk bestuur, machtsoverschrijding en machtsafwending”; dat hij betoogt dat de drie omstreden handelingen een geheel vormen waarvan de bedoeling erin bestaat hem zijn functie van diensthoofd van het Brandwondencentrum te ontnemen; dat verzoeker in een eerste onderdeel opmerkt dat de eerste bestreden handeling niet de minste uitdrukkelijke motivering bevat; dat hij in een tweede onderdeel betoogt dat de derde bestreden handeling, gesteld dat ze uitdrukkelijk gemotiveerd is, het rechtstreekse gevolg is van de eerste omstreden handeling, zodat de gebreken die de geldigheid van zijn mutatie aantasten ook voor de aanwijzing van zijn opvolger gelden; dat hij, onder verwijzing naar een brief die op 21 september 2004 aan de Minister van Landsverdediging gezonden is door majoor BRUYNS, die als zijn vervanger naar voren was geschoven, daarop laat volgen dat voor de aanwijzing van laatstgenoemde om de nieuwe dienst Kritieke Zorgen te leiden geen feitelijk aanvaardbare motieven voorhanden zijn zoals hij zelf toegeeft; dat verzoeker in een derde onderdeel aanvoert dat de tweede bestreden handeling niet steunt op een reorganisatie van de diensten die ter wille van het algemeen belang vereist is maar alleen op de bedoeling om hem zijn rechten te ontnemen;

Overwegende dat verzoeker een tweede middel ontleent “aan schending van de artikelen 17 en 18 van de wet 1 maart 1958 betreffende het statuut

van de beroepsofficieren van de krijgsmacht, onbevoegdheid van de steller van de handeling, schending van de rechten van verdediging, schending van het beginsel audi et alteram partem en machtsoverschrijding”; dat hij op basis van een brief die door luitenant-kolonel geneesheer VANDER STRAETEN, hoofd van de medische coördinatie van het Militair Hospitaal, aan generaal DEVIGNON is gezonden, besluit dat de overheid bij de eerste bestreden handeling besloten heeft om hem wegens zijn gedrag te straffen;

Overwegende, wat de tweede bestreden handeling betreft, dat de medische component van Landsverdediging in september 2004 grondig is hervormd; dat die hervorming niet alleen betrekking heeft op het Brandwondencentrum; dat niet prima facie blijkt dat alle maatregelen die in het raam van de reorganisatie genomen zijn het resultaat zijn van een kennelijke beoordelingsfout of ingegeven zouden zijn door motieven die niets uit te staan hebben met het algemeen belang; dat wat die handeling betreft, de middelen niet ernstig lijken;

Overwegende dat de eerste en de derde bestreden handeling onderling verband houden; dat de eerste bestreden handeling geen enkele uitdrukkelijke motivering bevat; dat zulks evenzeer het geval is met de derde bestreden handeling, aangezien het, volgens de uitleg die de verwerende partij op de terechtzitting heeft gegeven, om een mondelinge beslissing gaat; dat het verslag van de audit die door de verwerende partij is uitgevoerd, niet is overgelegd, terwijl kolonel VILET, die de commandant van de medische component is en daardoor de architect of op zijn minst de medearchitect van de hervorming is, zelfs op de terechtzitting heeft beweerd dat hij niet meer in het bezit is van dat document; dat bijgevolg geen enkel verband kan worden gelegd tussen de conclusies van dat auditverslag en de verwijdering van verzoeker uit zijn functie; dat de Minister van Landsverdediging op 15 september 2004 het volgende heeft verklaard voor de Commissie voor de Landsverdediging van de Kamer van volksvertegenwoordigers:

“ Het gaat dus om een grondige hervorming. En wie grondige hervorming zegt, zegt wellicht ook andere leidende figuren. Om duidelijk te zijn, dat is niet de taak van een parlementaire commissie, en uiteindelijk zelfs niet mijn taak, maar de taak van de militaire hiërarchie met de Chef Defensie en het hoofd van de Medische Component om voorstellen te doen en de dienst te organiseren rekening houdend met de personen, hun bekwaamheden, hun kwaliteiten, hun ervaring, hun beschikbaarheid, om hen aan te stellen waar ze het best presteren en ze weg te halen waar ze niet meer passen voor het belang van de dienst, hetzij binnen, hetzij buiten de landsgrenzen”;

dat de Raad van State in zijn arresten nummers 131.903 van 18 mei 2004 en 132.223 van 9 juni 2004 vastgesteld heeft dat er geen verklaring was voor de noodzaak om verzoeker uit zijn functie te verwijderen totdat de audit afgerond zou zijn; dat zijn verwijdering uit zijn functie, waarvan het deze keer de bedoeling is dat ze definitief

is, nog minder te verklaren is in het licht van het belang van de dienst en van het algemeen belang; dat niet te begrijpen valt dat het Brandwondencentrum, ongeacht of het al dan niet in een ruimere structuur wordt opgenomen, de bekwaamheid en de ervaring van verzoeker in die zeer gespecialiseerde sector zou kunnen ontberen; dat evenmin te begrijpen valt dat hij vervangen wordt door een geneesheer die zelf beweert dat hij in de huidige omstandigheden niet de vereiste mentale kracht bezit en een te geringe beschikbaarheid heeft om zich van die opdracht te kwijten; dat het ten slotte volstrekt onbegrijpelijk is dat verzoeker aangesteld wordt in een studiedienst waarin nooit een geneesheer werkzaam is geweest, en het hem onmogelijk wordt gemaakt de geneeskunst uit te oefenen; dat in die omstandigheden de eerste en de derde bestreden handelingen niet uitdrukkelijk gemotiveerd zijn, geen wettelijk aanvaardbare motieven bevatten, en, wat de eerste ervan betreft, de uiting lijkt te zijn van een wil om verzoeker te straffen; dat daaruit volgt dat de middelen ernstig zijn;

Overwegende dat verzoeker verwijst naar de voormelde arresten nummers 131.903 en 132.223 waarin geoordeeld is dat hij, doordat hij uit zijn functie verwijderd was, het gevaar liep een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te lijden; dat hij van mening is dat de redenen die aan die uitspraken ten grondslag lagen ook nu nog gelden; dat hij, tot staving van de argumentatie naar luid waarvan de verwerende partij hem tot elke prijs uit zijn functie wil verwijderen wegens zijn gedrag, verwijst naar een “bijzonder duidelijke en uiterst moedige brief” die door de geneesheer medisch coördinator van het HCB-KA is gezonden aan generaal DEVIGNON; dat volgens verzoeker uit die brief blijkt dat “de volledige hervorming van het Militair Hospitaal in feite bedoeld is om (hem) uit zijn dienst te verwijderen” en om hem te straffen omdat hij zich tot de Raad van State heeft gewend; dat verzoeker opmerkt dat er nooit een geneesheer is geweest in de dienst waarnaar hij gemuteerd is en dat de functie “die kort geleden ingesteld is (...) met als enige bedoeling hem daarin aan te stellen” voornamelijk bestaat in het uitvoeren van studies; dat hij erop wijst dat hij een dienst van ongeveer 90 man leidde en daar dagelijks de geneeskunde beoefende; dat hij van mening is dat hij door die wijziging van functie een moreel nadeel maar ook een professioneel en wetenschappelijk nadeel lijdt; dat hij ervan uitgaat dat het veroorzaakte nadeel ook de patiënten en het gehele medisch personeel van het Brandwondencentrum treft; dat hij beweert te vrezen voor een zenuwinzinking als hij zou terechtkomen in een ondergeschikte functie waarin hij het beroep van geneesheer niet meer zou uitoefenen; dat hij ten slotte beweert dat de aantasting van zijn reputatie nog wordt verergerd door de op de bestreden handelingen volgende beslissing waarbij hem verboden wordt deel uit

te maken van de examencommissie van SELOR terwijl hij de initiatiefnemer van die selectie is;

Overwegende dat de verwerende partij het volgende opmerkt: “in verband met het nadeel veroorzaakt door de tweede bestreden handeling dient te worden gesteld dat dit nadeel maar bestaat voor zover de tweede bestreden handeling bestaat”; dat ze te kennen geeft dat verzoeker geen uitleg verstrekt over het gevaar voor een nadeel veroorzaakt door de tweede bestreden handeling;

Overwegende dat, zoals verzoeker betoogt, het gevaar voor een nadeel nog vergroot is ten opzichte van de situatie die de Raad van State reeds in de voornoemde arresten nummers 131.903 en 132.223 heeft onderzocht; dat ten slotte, de nieuwe omstandigheden van zijn mutatie naar een andere dienst een soort van “institutionalisering van de verwijdering uit zijn functie” doen blijken; dat kolonel VILET, aan wie tijdens de terechtzitting vragen in dit verband zijn gesteld, geen geldige verklaring heeft kunnen geven voor het verband tussen de audit en de mutatie van verzoeker; dat, sterker nog, hij verklaard heeft niet “in het bezit te zijn” van dat auditverslag; dat die omstandigheid weliswaar niet impliceert dat hij van de inhoud ervan niet op de hoogte was, maar dat daaruit volgt dat de Raad van State in deze omstandigheid zijn wettigheidstoetsing niet kan uitvoeren; dat, doordat de verwerende partij voor deze situatie verantwoordelijk is, ervan uit moet worden gegaan dat de stelling van verzoeker, naar luid waarvan de bestreden handelingen ertoe strekken hem op onwettige wijze uit zijn functie te verwijderen, gegrond is; dat hij overigens een brief van een geneesheer, medisch coördinator van het HCB-KA, in die zin overlegt; dat, zoals de conclusie van het onderzoek van het eerste en het tweede middel luidt, de verwerende partij nalaat aan te tonen dat de bestreden beslissingen gerechtvaardigd zouden zijn door het belang van de dienst; dat, zoals verzoeker beweert, in die omstandigheden, de aantasting van zijn reputatie moeilijk te herstellen en ernstig is; dat hetzelfde geldt voor het aangevoerde professioneel nadeel; dat daaruit volgt dat voldaan is aan de wettelijke voorwaarde betreffende het gevaar voor een nadeel;

Overwegende dat voldaan is aan beide voorwaarden die krachtens artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten vervuld moeten zijn, wil de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling kunnen bevelen;

Overwegende dat er wegens de toedracht van de zaak grond bestaat om gunstig te beschikken op de vordering tot het bevelen van voorlopige

maatregelen en tot het opleggen van een dwangsom in de mate zoals aangegeven in het dictum van dit arrest,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van:

- de door een onbekende persoon genomen beslissing d.d. 20 september 2004 waarbij Jean PIRSON gemuteerd wordt naar 'O1T/C1PL - J 30020';
- de beslissing waarbij Tony BRUYNS wordt aangewezen als hoofd van de dienst "Kritieke Zorgen".

De vordering wordt voor het overige afgewezen.

Artikel 2.

Aan de verwerende partij wordt verboden om:

1. welke handeling ook te stellen die van dien aard is dat ze Jean PIRSON verhindert zijn functie te hervatten, op straffe van een dwangsom van 10.000 euro per inbreuk;
2. welke onregelmatige handeling ook te stellen die direct of indirect tot gevolg zou hebben dat verzoeker verwijderd wordt uit de dienst die thans door hem wordt geleid en zulks ongeacht de benaming van die dienst, op straffe van een dwangsom van 10.000 euro per inbreuk.

De verwerende partij wordt bevolen om:

1. op 27 september 2004, uiterlijk om 10 uur, alle personeelsleden van het Brandwondencentrum en van de dienst Kritieke Zorgen ervan op de hoogte te brengen dat verzoeker, en hij alleen, zijn functie van diensthoofd van het Brandwondencentrum, thans de dienst "Kritieke Zorgen" blijft uitoefenen, op straffe van een dwangsom van 10.000 euro per dag vertraging;
2. verzoeker in staat te stellen om op maandag 27 september 2004 de door SELOR georganiseerde selectie-examens voor in vast verband te benoemen kinesisten bij te wonen, op straffe van een dwangsom van 10.000 euro.

Artikel 3.

De onmiddellijke tenuitvoerlegging van dit arrest wordt bevolen.

Artikel 4.

Overeenkomstig artikel 3, § 1, tweede lid, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, zal van dit arrest per fax kennis worden gegeven.

Artikel 5.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op vierentwintig september tweeduizend vier door:

de Hr.	GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr.	DAURMONT,	staatsraad,
Mevr.	GEHLEN,	staatsraad,
Mevr.	HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ

J.-Cl. GEUS

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.